

Čís. 9564.

Při rozvrhu podle § 7 zákona o stavebním ruchu ze dne 7. dubna 1927, čís. 44 sb. z. a n., platí jen §§ 216—228 ex. ř. Na místo § 210 ex. ř. nastupuje tu § 2 č. 5 nesp. řízení. Odkázání na pořad sporu (na pořad správní) děje se tu podle § 2 čís. 7 nesp. říz. Na pořad správní jest věc odkázati, třebaš by měl soud za to, že by se věc dala objasniti prostředky nesporného řízení.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1930, R I 23/30.)

Rozvrhuje podle § 7 zákona ze dne 7. dubna 1927, čís. 44 sb. z. a n. a § 216 a násl. ex. ř. náhradu za pozemky vyvlastněné podle zákona o stavebním ruchu přikázal soud první stolice v knihovním pořadí eráru 72.703.17 Kč k hotovému zaplacení na částečnou úhradu pohledávky 600.000 Kč váznoucí na nemovitostech. K rekursu pozdější knihovní věřitelky banky Č. rekursní soud napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y : Stížnost napadá usnesení prvního soudu potud, pokud jím první soud přikázal eráru (finanční správě) 72.703 Kč 17 h v knihovním pořadí, ačkoli prý k rozvrhu na knihovně zajištěnou pohledávku nebylo nic přihlášeno, neboť přihláška berního úřadu týká se jiných dávek než oněch, jež byly knihovně zajištěny. Poněvadž prý tedy v knihovním pořadí berní úřad nic neúčtoval a ani prý uplatňovati nemohl, protože daně byly odepsány, nemělo býti eráru nic v knihovním pořadí přikázáno. Stížnost není odůvodněna. Rozvrh náhrady za vyvlastněné pozemky podle zákona o stavebním ruchu provésti jest sice v řízení nesporném, avšak podle zásad exekučního řádu (§ 7 ex. ř.). Exekuční řád ustanovuje v § 172 o veřejných orgánech, že mají ohledně knihovně zjištěných daní, dávek atd. učiniti prohlášení podle § 171 (prohlášení zda se žádá hotové zaplacení) a kromě toho ohlásiti pod ztrátou nároku nedoplatky daní atd., jež nejsou knihovně zjištěny. Neučiní-li knihovní věřitel prohlášení podle § 171 a nevyúčtuje-li své pohledávky k rozvrhovému roku (§ 210), má to jen v zápětí, že na jeho nároky může býti vzat zřetel jen potud, pokud jsou zřejmé z veřejné knihy atd. Podle knihovního výpisu vloženo je pro berní erár zástavní právo 461.642 Kč 80 h azaznamenáno pro 138.357 Kč 20 h. Při roku nebylo ovšem o této pohledávce vůbec jednáno. I kdyby však se tak bývalo stalo, nemohlo by se k tvrzení, že pohledávka není již po právu, hleděti, a bylo by takové tvrzení odkázati na rozřešení cestou příslušného řízení (§ 231 ex. ř.). Stejně tak nelze rekursnímu soudu přihlížeti k tvrzení stížnosti, že daně jsou odepsány, neboť není ve spisech pro to opory.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů, pokud šlo o 72.703 Kč přikázaných prvním soudem, a uložil prvému soudu, by doplně řádně řízení, znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Sporných 72.703 Kč 17 h nebylo k rozvrhovému roku ze dne 10. října 1929 přihlášeno, aspoň není ze spisů zřejmo, že bylo přihlášeno, neboť přihláška berního úřadu došla dne 9. října 1929 účtuje dávkou

z majetku 415.991 Kč a daň pozemkovou, domovní, činžovní a z obrátu za rok 1925-1927 59.648 Kč 17 h, sporná pohledávka 600.000 Kč, na nichž oněch 72.703 Kč 17 h přikázáno, vázne však na základě výkazu nedoplatků ze dne 5. května 1924, nemůže tedy v sobě zahrnovati řečené daně za leta 1925-1927, a není ani zřejmo, zda představuje nedoplatky shora zmíněné přihlášené dávky z majetku 415.991 Kč, zejména, ano pod II 2 usnesení prvního soudce na dávku z majetku přikázáno 624 Kč 90 h. Již to vše nutí k úvaze, že bezpochyby vědomě sporná nedoplatková pohledávka nepřihlášena. Ovšem předpisuje § 210 ex. ř., že pohledávky knihovně váznoucí, nebudou-li přihlášeny, budou přikázány podle knihovního stavu, ale tento předpis tu neplatí a proto marně se naň rekursní soud odvolává. Jako v mnohých jiných zákonech o vyvlastnění, najmě teprv Republikou vydaných, ustanovuje i zákon o stavebním ruchu ze dne 7. dubna 1927 čís. 44 sb. z. a n. v § 7, že rozvrh náhrady děje se v řízení nesporném, ale ovšem podle zásad (roz. rozvrhových) exekučního řádu, jakž stanoví i § 47 náhr. zákona. Tyto rozvrhové zásady jsou, jak nejvyšší soud v rozvrhovém řízení podle § 47 náhr. zákona vícekrátě podrobněji provedl, v § 216-228 ex. ř., kdežto vše ostatní týče se již řízení rozvrhového. Platí tedy při rozvrhu podle § 7 o stavebním ruchu jen § 216-228 ex. ř. a na místo rozvrhového řízení předepsaného v exekučním řádě nastupuje řízení nesporné podle nesporného patentu. Nemá tu tedy zejména průchodu § 210 ex. ř., nýbrž nastupuje tu předpis § 2 čís. 5 nesp. říz. podle něhož má soud vyšetřiti všecky okolnosti a poměry z úřední povinnosti zejména z úřední povinnosti o nich slyšeti strany, osoby převzvedné, znalce atd. Měl tedy první soudce, když viděl, že dojde nebo může dojiti až na spornou pohledávku eráru, tuto pohledávku na přetřes vzíti a zejména strany o ní slyšeti, a byl by se dověděl, zda ji erár vůbec žádá a zda a co banka Č., jakožto hned následující a tudíž interesovaná věřitelka proti tomu má. Nebyl-li erár při roku zastoupen, měl si od něho vyžádati, když tak neučinil již před rokem, určité prohlášení po roku a o tom pak zase, bylo-li by třeba, vyslechnouti banku. Doložiti jest, že, pokud by šlo o odkázání věci pro spornost rozhodných skutkových okolností na pořad sporu, jenž by tu byl pořadem správním, nedělo by se to podle § 231 odstavec první až třetí ex. ř., nýbrž podle § 2 čís. 7 nesp. říz., k čemuž připomenouti jest, že když jde o pořad právní (soudní), odkazuje se věc naň jen tehdy, když potřebná skutková zjištění nelze učiniti prostředky řízení nesporného, kdežto když jde o pořad správní, soudce nesporný, nejso oprávněn nic z toho, co patří rozhodnouti správnímu úřadu, si osobovati, nesmí se do zjišťování vůbec pouštěti a musí tedy věc odkázati na pořad správní, i kdyby měl za to, že by se dala zjistiti prostředky řízení nesporného. K vůli úplnosti se dokládá, že podle lustra sporné nedoplatky jsou jen zaznamenány, nikoli, jak rekursní soud uvádí, vloženy.

Čís. 9565

Do usnesení povolujícího exekuci na svršky náležející spoluvlastnický dlužníku a třetí osobě, není třetí osoba oprávněna k rekursu.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1930, R I 39/30.).